

000505-1

Heidegger vykládá řecké slovo ALÉTHEIA jako neskrytost, a samu neskrytost chápe jako „přítomnění“. Odtud by ovšem vyplývalo, že o tom, co je skryté, není možná žádná pravda (neboť pravda je neskrytost, a neskrytost skrytosti je jen zjevná skrytost). Jinde Heidegger zdůrazňuje etymologickou blízkost slovesa FAINESTHAI se slovesem FYEIN a mediem FYESTHAI. (Ukazuje to na jednom místě ze Sofoklova Aianta, kde se praví, že nezměrný čas rodí to, co bylo skryto, a opět skrývá to, co se zjevilo.) Odtud Heideggerova myšlenka, že smysl bytí dostává své určení od času (překlad, německý originál je přetištěn s chybou – chybí „Sein“) – i když formulace je poněkud problematičtější. (Pro Heideggera je „bytí“ pojem ontologický; jeden význam slova LOGOS je však také „smysl“ – smysl bytí se tak snadno stává bytím ve smyslu.)

(Písek, 000505-1.)